

У СРІБНИХ - золоте весілля

Ріки і міста,
Люди, зустрічі і пісні ...

І біда не біда, якщо поруч і разом!
Крокували вони в золоті горизонти,
Ветерани любові й сімейного фронту!

Жити, щоб про тебе пам'ятали нащадки, щоб твоїми справами пишалися покоління... За таким принципом ось уже півстоліття піліч-о-піліч йдуть по життю наші золоті ювіляри **Борис Романович і Ганна Климівна Срібні** із Старої Котельні. У них треба повчитися, як прожити 50 років разом в любові, взаємоповазі, в розумінні і прагненні скрасити один одному нелегкі будні, вміти радіти успіхам, долати невдачі, вміти і встигнути підставити плече, коли когось із подружжя доля випробовує на міцність і стійкість.

А тепер трохи з біографії ювілярів. Народився Борис Романович 2 жовтня 1939 року в багатодітній сім'ї в с. Хрестителеве Чорнобайського району Черкаської області. Ще з дитинства працював у колгоспі, дуже любив співати, часто виступав на сільській та районній сценах (у свій час завідував клубом). Згодом юнак вступив до Київської сільськогосподарської академії. Допомоги не було від кого чекати, після навчання розвантажував з друзями вагони.

Після 4 курсу Борис Романович був направлений на переддипломну практику в с. Гавришівку Вінницької області. Прихали в село з товаришем надвечір - голодні, втомлені. Голова сільської ради привів студентів в дитячий садок, щоб хлопці повечеряли. Молода кухарка Ганна зашарпала, зніякова і тихо сказала, що вже й каструлі помила, нема чим пригостити. Один із хлопців пильно подивився в голубі очі дівчини, чомусь зніяковів і стиха промовив: «Давай, що є». Кухарка поклала на стіл тоненько порізане сало, помідори, окраєю хліба і тихо вибачилася. Хлопці уплітали нехитру вечірю, яка для молодого Бориса залишилась найсмачнішою в його житті. Вночі довго не міг заснути, перед очима стояла си-

ньоока красуня. У наступні дні чекав нових зустрічей і при кожній трепетно щеміло серце. Запросив у кіно - дівчина погодилась, потім провів додому, обом не хотілось розлучатись.

А коли практика закінчилася, юнак запропонував Ганні одружитись. 2 листопада 1963 року і весілля відгуляли. Чоловік - студент поїхав на навчання до Києва, а молода дружина залишилася в селі. Щодня виглядала, листонуло із звісткою від коханого. Уже

через рік радили молоді батьки своєму первшітку - синочку Юрію. Після закінчення академії направили Бориса Романовича в Ємільчинську райсільгосптехніку інженером - туди переїхала і дружина з сином.

Там же народився ще один синчик Коля, клопоті додалося, чоловік постійно на роботі, а дружина одна давала лад, домашньому господарству.

В 1968 році Бориса Романовича призвали із армії - 2 роки служив в Латвії в званні капітана, за чоловіком поїхала дружина з двома дітьми. Підтримувала своїм ширим словом у важку хвилину, була щирою співбесідницею, порадницею. Бачило командування в офіцерові лідера, пропонували залишитись в армії, проте обох кликала рідна українська земля.

В 1970 році повернулись на Житомирщину. Бориса Романовича направили в Івницьку сільгосптехніку. І знову Срібні, як голуб'ята, будували на новому місці своє сімейне гніздечко. В 1973 році народилась довгождана донечка Неля.

З дитячих років привчала матуся дітей до праці. Малі зростали серед чудової природи, в родині, де панували любов, злагода, повага і взаєморозуміння. Хоча батько постійно був на роботі, проте знаходив час на спілкування з дітьми, навчав їх широ любити матір, землю, людей. А ще Борис Романович від наро-

дження й донині залишився захочаним у пісню, любов до неї передавав дітям.

В 1981 році Б. Р. Срібний очолив колгосп «Україна». Сім'я знову переїхала і дружина з сином. Там же народилася донечка Тетянка. Ганна Климівна завжди залишалася берегинею родини, постійною опорою, підтримкою для свого чоловіка.

В 1987 році Бориса Романовича призначають головою ордена Леніна колгоспу «Більшовик». Значить - знову переїзд, треба обживати нове родинне гніздо - тепер уже в Старій Котельні.

У Срібних - великий рід. У дітей - свої діти, тож мають вже 9 онуків, якими гордяться. Минають роки, а мелодія чаївного вальсу, що прозучала піввіку тому, бринить в серцях Бориса Романовича і Ганни Климівни в день їх золотого весілля. Це мистецтво - прожити стільки часу в незрадливій любові і навчати цьому всю свою родину, вміти передати у спадщину нащадкам секрети сімейної злагоди, вміння будувати сімейний дім щастя.

Ми щиро вітаємо наших ювілярів і зичимо їм міцного здоров'я, ще довгих, щасливих років подружнього життя.

Неля ГЕБРИЧ,
секретар Старокотельнянської
сільської ради

Місячник добровільної здачі зброй!

На території району протягом листопада поточного року проводиться місячник добровільної здачі зброй, боєприпасів, засобів ініціювання та вибухових речовин. Керівництво Андрушівського РВ УМВС України в Житомирській області повідомляє, що, згідно ст. 263 ч. 3 КК України, громадяни, які добровільно здали органам влади зброй чи боєприпаси, вибухові речовини або вибухові пристрой, звільнюються від кримінальної відповідальності.

За збереження, придання, виготовлення, передачу чи збур вогнепальної зброй, бойових припасів, вибухових речовин або вибухових пристрой без передбаченого законом дозволу згідно ст. 263 ч. 1 КК України караються позбавленням волі на строк від 2 до 5 років,

Особи, які зберігають чи передали іншим особам або продали громадяnam вогнепальну гладкоствольну мисливську чи холодну зброй без дозволу органів внутрішніх справ, притягаються до адміністративної відповідальності за ст. 190 КУГАП з конфіскацією зброй або без такої.

Громадяни, які добровільно здали в органи внутрішніх справ вогнепальну мисливську зброй, в подальшому можуть зареєструвати її на себе згідно законодавства. Шановні власники мисливської зброй! Не порушуйте строки перереестрації мисливської вогнепальної зброй.

Телефон для довідок: 2-18-61.

Кожен пішохід повинен пам'ятати,

що переходити дорогу або вулицю близько автомобіля, що рухається, особливо небезпечно. Автомобіль відразу зупинити неможливо і тому той, хто переходить вулицю в не дозволеному місці або на червоний сигнал світлофора, часто опиняється під колесами. Дорогу краще переходити в спеціально призначених місцях, але якщо вам не-

обхідно зробити це в непередбачених для цього ділянках, подивіться, чи немає поблизу машин. Якщо є - пропустіть їх, тільки тоді переходьте. На вулиці завжди треба бути уважним і обережним. Недопустимі ігри та пустощі на проїжджій частині.

Пам'ятайте, що навіть незначне порушення правил вуличного руху може стати фатальним і привести до нещасних випадків.

Петро ДОВБНЯ,
інспектор ВДАІ Андрушівського
РВ, ст. лейтенант міліції

З інших видань

УКРАЇНА ВВІЙШЛА ДО П'ЯТИКИ ПРОВІДНИХ КРАЇН СВІТУ, ЩО ПОКАЗАЛИ НАЙБІЛЬШІ УСПІХИ У СФЕРІ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ І СПРОЩЕННЯ ВЕДЕННЯ БІЗНЕСУ. У РЕЙТИНГУ СВІТОВОГО БАНКУ ЗА ЛЕГКІСТЬ ВЕДЕННЯ БІЗНЕСУ (DOING BUSINESS - 2014) УКРАЇНА ПОЛІПШИЛА СВОІ ПОЗИЦІЇ ВІДРАЗУ НА 28 ПУНКТІВ - ДО 112 МІСЦЯ (У 2013 РОЦІ УКРАЇНА ПОСІДАЛА 140 МІСЦЕ), ПЕРЕДАЄ РАДІО «СВОБОДА».

4 листопада святкуватиме своє 25-річчя наша люба донька, мама і сестра

ПУХАЛЬСЬКА Альона з Андрушівки.

Осій у тебе нині свято,

Всого найкращого тобі!

Хай будуть на добро багаті

Твої світанки голубі!

Теплом хай будуть дні налиті

І восени, і серед зими,

Щастя тобі щодня, щоміті

І пам'ятай, що поруч - ми!

З любов'ю мама Олена, син Вова, сестра

Іра, Олег та сім'я Хоревських.

З і 5 листопада святкуватимуть свої дні народження дорогі, любі синочки, братики та онуки

Назарчик та Ілюша ЛІННИКИ

з с. Нехворощ.

Любі хлоп'ята, наша ви втіха!

Іскріться здоров'ям,

Дзвіночками сміху.

Щоб радість і щастя вас обняли,

Щоб Ангели Божі вас берегли!

З любов'ю мама, тато, братики,

бабусі, дідусі.

31 жовтня святкувала свій ювілейний день народження

ПАНТЕЛІЙЧУК Надія Іванівна

В день ювілею, в прекрасний час

Щирі вітання прийміть від нас.

Щоб спокій і мир панували в родині,

Нехай обминають всі болі і тривоги,

Хай стелиться довгі життєва дорога.

Хай скрізь буде лад - на роботі, в сім'ї,

І радість на серці, і хліб на столі.

А Матінка Божа - Царіца свята,

Дарує щасливі і довгі літа.

З повагою колектив контролерів БУЕГР

Андрушівської дільниці.

4 листопада святкуватиме 65-річчя колишнього заступника голови райдержадміністрації і наш колега

СЕРГІЄВ Леонід Сергійович.

Бажаємо мури і світлої долі,

Запалу, енергії, сили доволі,

Творчого воєннику, віри й наслаги,

Щедрості серця й людської поваги.

На довгих стежках Вашої ниви

Будьте здорові! Будьте щасливі!

З повагою колишні колеги по роботі

Кондратюк С. Д., Леус Н. Л., Сословська В. В., Путій Н. А., Берладин В. Л.

ДОВГОЛІТТЯ ВАМ І ЗДОРОВ'Я!

У Червоному всі знають колишню медсестру **Ніну Іванівну САВІЦЬКУ**. Завжди привітна, уважна, чуйна до чужої біди, готова притягти на поміч. Все своє трудове життя була вірна клятві Гіпократа, яку давала в студентські роки.

Після закінчення Бердичівського медучилища вийшла заміж за військового і поїхала з чоловіком в Ленінград. Там у молодят народилася донька Лариса. Потім сім'я переїхала в Грузію - Ніна Іванівна працювала бухгалтером. Звідти пішов на фронт її чоловік і не повернувся з війни.